

на едно високо, романтическо мѣсто; жителитѣ му, днесъ размѣсени съ граждани и селяны Българи, говорѣтъ единъ езикъ българи-гръцко-турскій. То е отечество на много отличны мажбе, търговци и учены, които съ време сѣ са приселили въ Влашко, и тамъ сѣ останжли нѣкои повлашени, а нѣкои не. Прочутый *Бранкованъ* (отъ сръбската фамилія *Бранковичъ*) и той ѣ живѣлъ нѣкогажъ въ туй мѣсто, отдѣто сѣтиѣ отишелъ въ Влашко, като оставилъ къщата си на една отъ мѣстнитѣ черковы, която къща ѣще ѣ опазена и служи за дѣтень домъ на Търновскыя митрополитъ.

Александръ са прѣстави въ 1363 год., като царува цѣлы 30 години, и на Българія възвърнѣ маджко първата слава и величїе, които бѣше изгубила при слабитѣ неговы предшественници; само че не было за много време. Съ смъртъта си той отнесе сичко, което бѣше спечелилъ на Българія, и признателныйтъ народъ ѣще почита неговата паметъ. — Преди да го стигне смъртъ, Александръ като че огади съ вжтрѣшно съболѣзновање тѣжкытъ времена, които наставахъ за царщината, и тя скоро послѣ паднѣ въ агонїя (душеборство), като бѣ наводнена отъ силныя порой на османскытъ турцы. Защото ѣще на 1357 Султанъ Сюлейманъ бѣше са укрѣпилъ въ Гелиболъ а на 1361 Муратъ пренесе трона си въ Одринъ, отдѣто и не са забави да удари на Българія. и да я приготви, какъто ще видимъ, за турска провинція. Но може тѣй да было угодно Богу, който отъ едны зема, а на другы дава, за да го познаватъ подобръ: *Иако изъ Того, и Тѣмъ, и въ Немъ всяческая*, казва Апостолътъ.

§ 56 Състояніето на Българія при послѣднитѣ ѣ царѣ до 1396 год.

Османлитѣ, които византійскытъ управитель Іоаннъ Контакозинъ бѣше повыкълъ на помощь про-